

OBSAH

1 REZOLUČNÍ FORMÁLNÍ DŮKAZY	9
1.1 OBECNÉ VLASTNOSTI FORMÁLNÍCH DŮKAZŮ.....	9
1.1.1 Jazyk, axiómy, odvozovací pravidla	9
1.1.2 Sémantická korektnost a úplnost formálních důkazů	10
1.1.3 Přímé a nepřímé důkazy	11
1.1.4 Formální důkazy platnosti metajazykových schémat	11
1.2 REZOLUČNÍ FORMALNÍ DŮKAZY VE VÝROKOVÉ LOGICE	11
1.2.1 Jazyk L_c rezolučního formálního systému.....	11
1.2.2 Rezoluční odvozovací pravidlo	12
1.2.3 Rezoluční strom a rezoluční důkaz	14
1.2.4 Sémantická korektnost a úplnost rezolučního důkazu	16
1.2.5 Nepřímé formální důkazy rezolučním popřením	17
1.2.6 Přímé generování vět teorie	18
1.3 REZOLUCE A NEKONEČNÉ MNOŽINY KLAUZULÍ	20
1.4 REZOLUČNÍ DŮKAZY V PREDIKÁTOVÉ LOGICE	21
1.4.1 Unifikace dvojice atomů	21
1.4.2 Množina neshod	23
1.4.3 Nejobecnější unifikátor	24
1.5 PŘÍKLADY Predikátových rezolučních důkazů	26
2 TABLOVÉ FORMÁLNÍ DŮKAZY	29
2.1 TABLOVÉ DŮKAZY VE VÝROKOVÉ LOGICE	29
2.1.1 Jazyk tablových důkazů výrokové logiky	29
2.1.2 Sémantické tablo formule výrokové logiky	30
2.1.3 Sémantická korektnost a úplnost nepřímých tablových důkazů	32
2.1.4 Logické důsledky a sémantické tablo ve výrokové logice	37
2.2 TABLOVÉ DŮKAZY V PREDIKÁTOVÉ LOGICE	38
2.2.1 Jazyk tablových důkazů v predikátové logice	38
2.2.2 Formální definice sémantického tabla	39
2.2.3 Sémantická korektnost a úplnost predikátového tablového důkazu	42
2.2.4 Predikátové tablové důkazy	45
3 FORMÁLNÍ DEDUKCE V AXIÓMATICKÝCH SYSTÉMECH	49
3.1 PROSTŘEDKY ODVOZOVÁNÍ A DOKAZOVÁNÍ	49
3.1.1 Od sémantiky k formálnímu dokazování	49
3.1.2 Jazyk axiomatického systému	51
3.1.3 Axiómy a odvozovací pravidla	52
3.1.4 Požadavek sémantické korektnosti a úplnosti	54
4 GENTZENOVSKÝ AXIÓMATICKÝ SYSTÉM G	57
4.1 DUÁLNÍ VLASTNOSTI AXIÓMATICKÉHO SYSTÉMU G	57
4.1.1 Sémantická tabla duálních formulí	57
4.1.2 Jazyk, axiómy a odvozovací pravidla systému G	59
4.2 FORMÁLNÍ DEDUKCE V SYSTÉMU G	61
4.2.1 Důkazy vět v G z logických axiómů	61
4.2.2 Důkazy vět v G ze speciálních axiómů	65
4.2.3 Sémantická korektnost a úplnost systému G	68
4.3 KLAUZULÁRNÍ AXIÓMATICKÝ SYSTÉM C	70
4.3.1 Axiomatický systém C ve vztahu k systému G	70
4.3.2 Jazyk, axiómy a odvozovací pravidla systému C	70
4.3.3 Sémantická korektnost a úplnost systému C	72

5 HILBERTOVSKÝ AXIÓMATICKÝ SYSTÉM H	74
5.1 JAZYK, AXIÓMY A ODVOZOVACÍ PRAVIDLA SYSTÉMU H	74
5.2 DŮKAZY VĚT V SYSTÉMU H	76
5.2.1 Důkazy vět z axiómů hilbertovského systému H	76
5.2.2 Důkazy vět v H z daných předpokladů	76
5.2.3 Další pomocná pravidla	77
5.2.4 Příklady důkazů vět v systému H	81
5.3 SÉMANTICKÁ KOREKTNOST A ÚPLNOST SYSTÉMU H	86
6 AXIÓMATICKÝ SYSTÉM G_1 PREDIKÁTOVÉ LOGIKY	90
6.1 DUÁLNÍ VLASTNOSTI SYSTÉMU G_1	90
6.1.1 Jazyk, axiomy a odvozovací pravidla systému G_1	90
6.2 GENTZENOVSKÝ DŮKAZ V SYSTÉMU G_1	92
6.2.1 Generování teorie prvního řádu v systému G_1	92
6.2.2 Sémantická korektnost a úplnost systému G_1	97
7 HILBERTOVSKÝ AXIÓMATICKÝ SYSTÉM H_1	99
7.1 JAZYK, AXIÓMY A ODVOZOVACÍ PRAVIDLA SYSTÉMU H_1	99
7.1.1 Další pomocná odvozovací pravidla	101
7.2 DŮKAZY V SYSTÉMU H_1	104
7.2.1 Důkaz zpětným postupem (backward chaining)	104
7.3 SÉMANTICKÁ KOREKTNOST A ÚPLNOST SYSTÉMU H_1	106
8 KLAUZULÁRNÍ LOGIKA	108
8.1 PREDIKÁTOVÁ A KLAUZULÁRNÍ LOGIKA	108
8.1.1 Klauzulární formy formulí	108
8.1.2 Hornovy klauzule a logický důsledek	109
8.2 SYNTAX JAZYKA L_{1c} KLAUZULÁRNÍ LOGIKY	109
8.2.1 Abeceda jazyka L_{1c} klauzulární logiky	109
8.2.2 Termy, atomy a klauzule jazyka L_{1c} klauzulární logiky	110
8.2.3 Substituce termů za proměnné	113
8.2.4 Existenciální kvantifikace v klauzulární logice	114
8.3 VÝZNAM PRVKŮ JAZYKA L_{1c} KLAUZULÁRNÍ LOGIKY	116
8.3.1 Struktura přiřazená jazyku L_{1c} klauzulární logiky	116
8.3.2 Ohodnocení proměnných a vyhodnocení termů	117
8.3.3 Interpretace atomů	119
8.3.4 Použití funkcí a predikátu rovnosti	121
8.3.5 Interpretace klauzulí	122
8.4 EXPRESIVITA SPECIÁLNÍCH TYPŮ KLAUZULÍ	123
8.4.1 Klauzule bez antecedentu nebo konsekventu	123
8.4.2 Reprezentace negativních tvrzení	125
8.4.3 Konjunkce a disjunkce atomů v klauzuli	127
9 ZNALOSTNÍ BÁZE A JEJÍ MODELY	131
9.1 REPREZENTACE ZNALOSTÍ ZNALOSTNÍ BÁZÍ	131
9.1.1 Fakta a prvky interpretujících relací	132
9.1.2 Předpoklad „uzavřeného světa“	132
9.1.3 Fakta a pravidla ve znalostní bázi	133
9.2 INTERPRETACE ZNALOSTNÍ BÁZE	134
9.2.1 Zamýšlená interpretace znalostní báze	134
9.2.2 Struktury aplikovatelné na bázi znalostí	134
9.2.3 Příklady interpretace znalostní báze	135

9.3 MODELY A LOGICKÉ DŮSLEDKY BÁZE ZNALOSTÍ.....	138
9.3.1 Splnitelnost klauzule v dané struktuře	138
9.3.2 Model znalostní báze, logický důsledek	139
9.3.3 Logická platnost klauzule.....	143
9.3.4 Logické zákony s predikátem rovnosti.....	144
10 AXIÓMATICKÝ SYSTÉM C₁ KLAUZULÁRNÍ LOGIKY	147
10.1 JAZYK, AXIÓMY A ODVOZOVACÍ PRAVIDLA	147
10.1.1 Axiómy v klauzulárním axiomatickém systému C ₁	147
10.1.2 Odvozovací pravidla v klauzulární logice.....	148
10.1.3 Použití dalších logických zákonů a odvozovacích pravidel	152
10.2 REZOLUCE V KLAUZULÁRNÍ LOGICE.....	153
10.3 PŘÍMÉ A NEPŘÍMÉ KLAUZULÁRNÍ ODVOZOVÁNÍ.....	157
10.3.1 Přímé a nepřímé odvozování z bázových klauzulí	157
10.3.2 Popření klauzule s proměnnými a existenčními konstantami	160
10.4 ŘEŠENÍ LOGICKÝCH HÁDANEK.....	163
11 LITERATURA	171

predikátových formulí a logických důsledků vyvozených z daných předpokladů. Budeme se přísně držet požadavku, aby diskutované metody formálního dokazování měla přesně definovaný jazyk výchozí znalostí a odvozovací mechanizmus. Dále budeme požadovat, aby produktovala pouze ty závory, které jsou semanticky korektní, tj. pravdivé, a aby byla též semanticky úplná, t. j. že pomocí ní lze vždy nahradit semanticky důkaz uvažované vlastnosti formulí, resp. vztahů mezi formulami.

Prostudování této lekce by vám mělo trvat asi 4,5 hodiny.

1.1 OBECNÉ VLASTNOSTI FORMÁLNÍCH DŮKAZŮ

1.1.1 Jazyk, axiomy, odvozovací pravidla

K tomu, aby bylo možno diskutovat specifické vlastnosti jednotlivých systémů formální dedukce, je třeba přesně stanovit,

- jakým jazykem uvažovaný systém disponuje,
- jaké vlastnosti by měla mít množina předpokladů (axiómů), z nichž důkazy vycházejí,
- jak jsou definována odvozovací pravidla pro formální dokazování.

V definici 1.10 (Logika pro učitele 1) jazyka výrokové logiky byly zavedeny čtyři typy symbolů abecedy, které jsou v jazyce L spoje s gramatickými pravidly využívány při vytváření jeho dobrě utvořených formulí. Pro možnost jazykové reprezentace pravdivostních hodnot, jehž formule při své interpretaci nabývají, byly v rámci jazyka L zavedeny logické konstanty *true* a *false*. Formální dedukce, ačkoliv vychází ze zákonitostí a vztahů, které jsou v logice platné, se ve své konečné podobě cílí od využití formálních postupů odpoutává, proto není žádný důvod pro manipulaci se zmíněnými logickými konstantami. Navíc by pro tyto konstanty bylo potřeba dodefinovat některá formální pravidla. Symboly pro logické konstanty bušou proto z jazyků všech zde diskutovaných formálních systémů vypuštěny.

Modifikace jazyka formálního systému dále závisí na tom, provádí-li se odvozování na speciálních typech formulí, např. na formulích v klauzulárním tvaru. Pro každý z formálních